

Un estudi elaborat per la patronal FOEG sobre els reptes laborals i demogràfics de l'economia gironina ens fa una radiografia de l'economia gironina. Ens diu: «Històricament, el model econòmic de les comarques gironines s'ha caracteritzat per una combinació entre els sectors industrial, turístic i de serveis, amb un pes rellevant del turisme com a motor de creixement. Aquest sector ha estat i continuarà sent un actiu fonamental per al territori; no obstant això, la consolidació d'un model econòmic més resilient passa per enfortir la indústria, especialment en determinades comarques, i fomentar la desestacionalització. A més, el teixit econòmic gironí ha destacat per la cultura de l'esforç i del treball, especialment en les petites i mitjanes empreses (pimes), on el sentiment de pertinença al projecte ha estat clau per a la seva sostenibilitat i creixement. Cal posar en valor aquest model empresarial i fomentar-lo entre els joves com una via d'accés a millors oportunitats laborals a través de la formació i l'experiència professional».

Diffícilment es pot estar en desacord amb el que descriu l'estudi. Però el context actual afegeix una gran incertesa al desenvolupament i futur empresarial que s'afegeix a la manca de treballadors qualificats, la manca de relleu generacional tant en l'empresariat com dels treballadors i la manca d'inversió en infraestructures que fan que s'agreguin les desigualtats i el desenvolupament sostenible en tot el territori. No es disposa de professionals formats i adequats per cobrir les places vacants a la indústria o, sense anar més lluny, fer front a les jubilacions de paletes, lampistes o fusters.

Per a fer-hi front, és cabdal una major col·laboració entre la universitat, l'escola de formació professional i les empreses. I també de les patronals, els col·legis professionals i els sindicats. Segur que

això permetria que la formació sigui l'adient a les necessitats reals del mercat i de la societat.

No s'ha d'oblidar que és important la millora de la competitivitat empresarial, ja sigui amb la captació d'inversió, la digitalització, la innovació, la diversificació dels models o la recerca de l'equilibri territorial com, per exemple, desestacionalitzant el turisme. Evidentment, tot això passa per una reducció real de la burocràcia de l'administració que faciliti el creixement, fet que atraurà noves inversions i projectes i, en definitiva, llocs de treball i un augment dels recursos per continuar polítiques de benestar social.

Per enfortir l'equilibri territorial cal també una bona connexió, amb infraestructures en bon estat i adequades per enllaçar les poblacions i els centres de treball i producció. Calen trens que circulin en vies segures i puntuals, carreteres sense punts negres i

amb un bon ferm i traçat. I s'ha d'apostar pel transport públic.

Un apunt final. Les comarques gironines tenen una elevada xifra d'immigració, que supera la mitjana catalana. Però el perfil laboral i professional d'aquestes persones és, en general, baix i la seva integració continua sent un repte important. S'ha d'assolir la seva integració a la nostra cultura, un coneixement de la nostra idiosincràsia i llengua i és necessari formar-los amb els coneixements necessaris per a la seva incorporació a un mercat laboral de qualitat.

Tal com acaba l'estudi de la FOEG: «La implementació de polítiques adequades permetrà garantir la competitivitat del teixit productiu i el benestar de la seva societat». ■

JORDI FABRELLAS PAYRET

Jordi Fabrellas Payret és degà del Col·legi d'Enginyers de Graü i Enginyers Tècnics Industrials EnginyersGi

Ampliar captura:

https://iglesies.com/reculldepremsa/wp-content/uploads/2026/05/DiarideGirona_17_05_2026.png

Enllaç:

<https://www.diaridegirona.cat/opinio/2026/05/16/l-economia-gironina-130299949.html>

Arxiu PDF:

https://iglesies.com/reculldepremsa/wp-content/uploads/2026/05/DiarideGirona_17_05_2026.pdf